

Mál nr. 209/2012
M og
Vátryggingafélagið V v. Lögboðinnar sjúklingatrygngar bæklunarlæknisins L

Krafa um bætur úr lögboðinni sjúklingatryggingu vegna meintra læknamistaka árið 2008

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 15.5.2012 ásamt fylgiskjölum 1-21
2. Bréf V dags. 12.6.2012 ásamt fylgiskjölum 1-3
3. Bréf lögmanns M dags. 18.6.2012 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

M leitaði þ. 15.4.2008 til L vegna óþæginda frá vinstra hné og fór M í aðgerð hjá L þ.23.4.2008. M segir að aðgerðin hafi ekki skilað tilætluðum árangri og fór M því í aðra aðgerð hjá L þ. 22.12.2008. M segist aldrei hafa náð sér eftir þessar aðgerðir og er með stöðuga verki í vinstra hné og telur að mistök hafi átt sér stað við lækni meðferð hans. M gerir kröfu um bætur úr sjúklingatryggingu L vegna þessa og byggir á 1.gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingar sbr. 1.tl. 2.gr. og 4.tl. 2. gr. laganna. Þá vísar M til 3.gr. laga nr. 74/1998 um réttindi sjúklinga og telur M að hann hafi ekki fengið fullkomna lækniþjónustu hjá L. M byggir á því að L hafi gleymt “ræmu” inni í hnélið M eftir aðgerð í apríl 2008 og aðgerð ekki hagað eins vel og unnt var. Til vara byggir M á því að ákveðinn fylgikvilli hafi orðið af fyrri aðgerðinni og heyri það undir 4.tl.2.gr. l.nr. 111/2000. Til þrautavara byggir M á því að V beri alla sönnunarbyrði í málinu. Þá vísar M til þess að ekki hefði verið þörf á síðari aðgerðinni ef sú fyrri hefði heppnast og V hefði borið að afla mats hjá óvilhöllum bæklunarlækni um atriði sem M rekur. Þá vísar M til þess að atriði sem varði meint læknamistök þannig að um sök sé að ræða eigi ekki við skv. lögum nr. 111/2000 þar sem ekki sér gert ráð fyrir því að um sök sé að ræða heldur sé horft á þær afleiðingar sem verði eftir veitta lækniþjónustu. Þá mótmælir M niðurstöðu Landlæknis í málinu sem sé byggð á niðurstöðu bæklunarlæknis sem sé tæplega hlutlaus. V hafnar bótaskyldu og telur ósannað að meint tjón M verði rakið til lækni meðferðar L á árinu 2008. Þá hafnar V alfarið rökstuðningi M og málalíbúnaði. V bendir á að M hafi skotið málinu til Landlæknis eftir eftir höfnun V á bótaskyldu og vísar V til þess sem fram kemur í því máli frá Ríkharði Sigfússyni bæklunarlækni. Þá telur V að einkenni þau sem M kvarti yfir séu einkenni slitsjúkdóms í hné en verði ekki raktar til aðgerðarinnar þ. 23.4.2008. Þá bendir V á að engin gögn hafi verið lögð fram til stuðnings því að um ákveðinn fylgikvilla aðgerðarinnar sé að ræða og á engan hátt hafi verið sýnt fram á að ástandið hafi verið óeðlilegt eftir fyrri aðgerðina í álitserð Ríkharðs Sigfússonar sé hið gagnstæða þvert á móti staðfest. Þá hafnar V því að V beri sönnunarbyrðina í málinu og vísar til þess að það sé meginregla í bótarétti að sá sem telur sig hafa orðið fyrir tjóni verði að sanna það og umfang þess. Þá hafnar V þeirri fullyrðingu lögmanns M í málskoti að álitserð Landlæknis lúti að því hvort um hafi verið að ræða læknamistök þannig að um sök sé að ræða en ákvæði 2.mgr. 12.gr. laga nr. 41/2007 verði ekki skilin með þeim hætti en þar sé heimilað að beina formlegri kvörtun til landlæknis vegna meintrar vanrækslu og mistaka við veitingu heilbrigðisþjónustu.

Álit.

M byggir á því að hann hafi ekki fengið fullnægjandi lækniþjónustu hjá L og L hafi gleymt "ræmu" inni í hnélið hans auk þess sem fylgikvilli hafi orðið af fyrir aðgerð sem M gekkst undir hjá L og öll sönnunarbyrði hvíli á V. Þá mótmælir M niðurstöðu landlæknis í máli hans.

Í álitsgerð Embættis landlæknis í máli M dags. 16.4.2012 segir eftirfarandi:

"Ekki er hægt að sýna fram á að nein staðfestanleg mistök hafi átt sér stað við hvoruga aðgerðina. Segja má að vísu að rifan sem fannst í liðþófanum fyrir síðari aðgerðina hafi hugsanlega verið til staðar við þá fyrri og farið framhjá skurðlækninum. Engu að síður var brugðist við hinum rifna liðþófa í síðari aðgerðinni og rifan fjarlægð. Varanleg óþægindi sjúklings eftir aðgerðirnar báðar má líklega að einhverju marki rekja til slitbreytinga sem lengi hafa verið að búa um sig."

Þá segir í ofangreindri álitsgerð landlæknis:

"Niðurstaða:

Það er niðurstaða landlæknis að hvorki mistök né vanræksla hafi átti sér stað við veitingu heilbrigðisþjónustu er kvartandi hlaut hjá L bæklunarlækni."

Af hálfu M eru ekki lögð fram nein gögn sem hnekkja ofangreindri niðurstöðu landlæknis í málinu. Þá er ekki fullnægt skilyrðum laga nr.111/2000 um að tjónið eigi að bætast úr sjúklingatryggingu. Þegar af þeim ástæðum á M ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V eða stöðum rennt undir kröfugerð M að öðru leyti. Sú staðhæfing að V beri alla sönnunarbyrði í málum sem þessum á hvorki stoð í lögum niðurstöðu dómstóla eða réttarvenju í landinu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Reykjavík 26.6.2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.